

ugers barselorlov på fuld tid til 44 ugers barselorlov 13 timer om ugen og beskæftigelse i 13 timer om ugen.

For at deltidsorloven kan fungere bedst muligt, skal småbørnsforældrene have en lovfæstet ret til at gå på deltid. Overgangen til deltid skal dog varsles i forhold til arbejdsgiveren i god tid, så arbejdsgiveren har mulighed for at indrette sig til den nye arbejdstid. Den arbejdstidsnedsættelse, forældrene vælger, skal endvidere være bindende for hele perioden, medmindre andet aftales med arbejdsgiveren. Såfremt arbejdsgiver og lønmodtager ikke kan nå til enighed om fordelingen af arbejdstidsnedsættelsen, så det ikke er til væsentlig ulempe for arbejdsgiveren, er det arbejdsgiveren, der bestemmer fordelingen af arbejdstidsnedsættelsen.

Kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere skal ikke have ret til den fleksible barselorlov.

Ad pkt. 3

Nedsættelsen af dagpengene til maksimalt 80 pct. af dagpengesatsen ved deltidsorlov er indført for at sikre, at orlovsydelsen sammen med lønindtægt fra deltidsarbejde og fratrukket pasningsudgifter ligger på et rimeligt niveau i forhold til personer med fuld-tidsarbejde.

Ad pkt. 4

Når forældre på kontanthjælp ved barsel får ret til kontanthjælp i samme periode, som gælder i den etårige barselorlov, vil det medføre, at denne gruppe får forlænget perioden på kontanthjælp. Begrundelsen for forslaget er imidlertid, at barnet kan få mere tid sammen med forældrene. Barnet har behov for mere tid sammen med forældrene, uanset om forældrene er kontanthjælpsmodtagere, er i beskæftigelse eller på arbejdsløshedsdagpenge.

Ad pkt. 5

Efter de nuværende regler har adoptivforældre ikke ret til dagpenge ved adoption, men kan få dagpenge, hvis hensynet til barnet tilsiger det. I praksis får adoptanter, der er godkendt efter adoptionslovens § 4 a (dvs. alle adoptioner undtagen ægtefælleadoptioner) i langt overvejende grad bevilget barselorlov. Af principielle årsager finder forslagsstillerne alligevel, at denne gruppe bør have en lovfæstet ret til barselorlov.

Ad pkt. 6

Forslagsstillerne mener, at når loven skal træde i kraft fra den 1. januar 2002, skal den også have virkning fra ikrafttrædelsestidspunktet. Det betyder, at den udvidede barselorlov skal gælde for børn, hvor en af forældrene er på barselorlov den 31. december 2001.

Ad pkt. 7

For at give arbejdsmarkedet muligheder for at tilpasse sig til den mindre arbejdsstyrke, der er en konsekvens af den længere barselorlov, foreslås det, at den etårige barselorlov indføres gradvis over en toårig periode. Barselorloven forøges herefter med 11 uger den 1. januar 2002 og med yderligere 11 uger den 1. januar 2003. Ret til barselorlov på deltid indføres fra den 1. januar 2003.

Økonomiske konsekvenser af forslaget

Finansministeriet har beregnet, at helårsvirkningen af en udvidelse af barselorloven med 22 uger på kort sigt koster 3,2 mia. kr., når besparelsen på offentlig dagpasning på omkring 0,2 mia. kr. medregnes.

Dertil kommer, at staten sparer udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, når dagpengemodtagere går på barselorlov. Besparelsen er dog kun relevant det første år, eftersom modtagelse af barseldagpenge ofte vil indebære en tidsmæssig udskydelse af udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge.

Det første år vil der kunne spares udgifter til arbejdsløshedsdagpenge m.v. på 0,3 mia. kr., når ledige og personer på revalidering går på 1 års barselorlov. Såfremt den etårige barselorlov indføres over 2 år, vil besparelsen blive omkring 0,15 mia. kr. i 2002.

Efter den barselorlovmodel, som Kristeligt Folkeparti foreslår, får kontanthjælpsmodtagere ret til barselorlov i samme periode, som gælder for dagpengemodtagere, hvilket fører til merudgifter for det offentlige. Det antages, at merudgiften for det offentlige til kontanthjælp bliver 0,20 mia. kr. Såfremt den etårige barselorlov indføres over 2 år, vil merudgiften blive omkring 0,10 mia. kr. i 2002.

Samlet udgift ved forslaget i 2002 bliver 1,6 mia. kr.

Forslaget indgår i Kristeligt Folkepartis finanslovsudspil for 2002 og er finansieret krone til krone.